

แบบรายงานผลการพัฒนาความรู้ของข้าราชการ สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๑๒
รอบการประเมินที่ ๒ / ๒๕๖๗ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ชื่อ-นามสกุล นางสาวดวงพร จิตรานนท์ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

หน่วยงาน ศูนย์/สพด./กลุ่ม/ฝ่าย สถานีพัฒนาที่ดินพัทลุง สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๑๒

หัวข้อการพัฒนา วินัยและการรักษาวินัย

วิธีการพัฒนา ฝึกอบรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (LDD e-Training)

วันที่พัฒนา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๗ สถานที่ ระบบการฝึกอบรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

หน่วยงานที่จัดอบรม ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สรุปสาระสำคัญ

วัตถุประสงค์

๑. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้เรียนในเรื่องการรักษาวินัย
๒. สรุปจุดมุ่งหมายและความสำคัญของวินัยได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน

ความหมายและความสำคัญของวินัย

๑. ความหมายของ

วินัย หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน เช่น กำหนดให้ข้าราชการต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการรักษาความลับราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้น นอกจากนี้วินัยยังหมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

การรักษาวินัย หมายถึง การที่ข้าราชการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยตามที่กฎหมายบัญญัติอย่างเคร่งครัด ระมัดระวัง ดูแล ป้องกัน ไม่ฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยง หากพบว่าการกระทำความผิด ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัยทันทีเพื่อไม่เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่น การรักษาวินัยที่ดีนั้นนอกจากตัวข้าราชการเองที่จะต้องเรียนรู้ สำนึกและตระหนักในหน้าที่แล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนาให้ข้าราชการมีวินัยด้วย

๒. ความสำคัญของวินัย

๒.๑ ความสำคัญของวินัยต่อส่วนร่วม ประกอบด้วย

๑. เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของงานราชการให้งานสำเร็จลุล่วงได้ดี
๒. เพื่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงานและความมั่นคงของประเทศ
๓. เพื่อความผาสุกของประชาชน
๔. เพื่อความสงบเรียบร้อยของวงราชการ

๒.๒ ความสำคัญของวินัยต่อตนเอง ประกอบด้วย

๑. วินัยช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของบุคคลให้น่าเลื่อมใสศรัทธา
๒. วินัยช่วยส่งเสริมสมรรถภาพในการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๓. วินัยช่วยส่งเสริมความสำเร็จและความก้าวหน้าในการทำงานและการดำเนินชีวิต

๓. สาเหตุของการผิดวินัย

๓.๑ สาเหตุภายใน เกิดจาก การไม่เข้าใจ ตามใจตนเอง การไม่ใส่ใจ การมีสิ่งล่อใจ ความจำใจทำ ตั้งใจทำในสิ่งนั้นๆ

๓.๒ สาเหตุภายนอก เกิดจาก อบายมุขที่เข้ามา เห็นตัวอย่างที่ไม่ดีเลยทำตามเลียนแบบ ขวัญไม่ดี เกิดความจำเป็นในการครองชีพ การปล่อยปละละเลยของผู้บังคับบัญชา เปิดโอกาสให้เกิดช่องล่อใจ

จากสาเหตุปัจจัยภายในและภายนอก สิ่งเหล่านี้จึงทำให้เกิดการผิดวินัยขึ้นแก่ตัวข้าราชการ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาวินัย

๑. กฎหมายเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการ มีอยู่ ๒ ตัวได้แก่

๑.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๑.๒ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๒. กฎหมายเกี่ยวกับวินัยของลูกจ้างประจำ มีอยู่ ๑ ตัวได้แก่

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗

๓. กฎหมายเกี่ยวกับวินัยของพนักงานราชการ มี ๕ ตัวได้แก่

๓.๑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

๓.๒ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ เรื่อง แนวทางการดำเนินการทางวินัย พนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙

๓.๓ ระเบียบกรมพัฒนาที่ดิน ว่าด้วยหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑

๓.๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๓.๕ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๔. กฎหมายเกี่ยวกับวินัยของจ้างเหมาบริการ มี ๑ ตัวได้แก่

- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สัญญาจ้าง

ข้อกำหนดวินัย

๑. วินัยต่อประเทศชาติ

มาตรา ๘๑ สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งการขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖ ก. (๓) มีความผิดวินัยร้ายแรง สั่งให้ออกจากราชการทันที เช่น การออกความเห็นเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย หรือทำลายป้ายหาเสียง ผ่านสื่อโซเชียลผิดวินัย

๒. คำสั่งของผู้บังคับบัญชา

การทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา มาตรา ๘๒ (๔) เป็นคำสั่งด้วยวาจา หรือลายลักษณ์อักษร หรือการกระทำโดยวิธีอื่นใดที่แสดงให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาสั่งเรา ต้องสั่งในหน้าที่ราชการ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ข้าราชการต้องไม่มีเจตนาที่จะไม่ดำเนินการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

๒.๑ การรายงานเท็จ ม.๘๓ (๑) มีการรายงาน เล่าเรื่องราวให้ผู้บังคับบัญชาฟัง ด้วยวาจาหรือหนังสือที่เป็นเท็จ

๒.๒ ข้ามผู้บังคับบัญชา ม.๘๓ (๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำข้ามผู้บังคับบัญชา ข้ามแม้ชั้นใดชั้นหนึ่งก็ผิด ยกเว้นผู้บังคับเหนือตนขึ้นไปสั่งให้ทำ และได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราวชั่วคราวได้

๓. วินัยต่อผู้ร่วมงาน

- ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ (ม.๘๒ (๗) จุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดความเรียบร้อย งานสามารถลุล่วงไปได้ด้วยดี
- ข้อห้าม (ม.๘๓ (๗) ต้องไม่กลั่นแกล้ง กดขี่ ช่มแหร่งกันในการปฏิบัติราชการ
- ต้องไม่กระทำการล่วงละเมิด/ คุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. (ม.๘๓ (๘) จะในสถานที่ราชการหรือนอกสถานที่ราชการ ผู้ถูกระทำมิได้ยินยอม ถือว่าผิดมาตรานี้

๔. วินัยต่อประชาชน

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๒ (๘) ข้าราชการต้องให้การต้อนรับให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม ให้การสังเคราะห์ประชาชนผู้ติดต่อราชการ เกี่ยวกับหน้าที่ของตนเอง ประชาชนเข้าถึงบริการอย่างรวดเร็ว เข้าถึงง่าย

มาตรา ๘๓ (๙) ต้องไม่ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ช่มแหร่งประชาชนผู้มาติดต่อ คือการพูดจาให้สุภาพไพเราะ ต่อประชาชนที่มาติดต่อราชการ

๕. วินัยต่อหน้าที่ข้าราชการ

มาตรา ๘๒ (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เทียงธรรม

มาตรา ๘๒ (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติ ค.ร.ม. โดยนายของรัฐบาล และระเบียบแบบแผน เช่น การจัดอบรมเท็จ การเอารัดราชการไปจอดไว้ที่พักอาศัยของตน การกระทำผิดระเบียบโดยไม่สนใจว่าผลจะเป็นอย่างไร

มาตรา ๘๒ (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจ รักษาประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๘๒ (๕) ต้องอุทิศเวลา ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ ละทิ้ง คือ ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ละทิ้งราชการต้องไม่ติดต่อกันเกิน ๑๕ วัน ทอดทิ้ง คือ อยู่แต่ไม่สนใจทำงาน สำหรับพนักงานราชการถ้าละทิ้งหน้าที่ราชการเกิน ๗ วันโดยไม่มีเหตุอันควร ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง แต่สำหรับข้าราชการละทิ้งหน้าที่เกิน ๑๕ วัน ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

มาตรา ๘๒ (๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๘๒ (๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง

ข้อห้าม มาตรา ๘๓ (๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อห้าม มาตรา ๘๓ (๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ขาดความรอบคอบในการทำงาน

ข้อห้าม มาตรา ๘๓ (๕) ต้องไม่กระทำการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้อห้าม มาตรา ๘๓ (๖) ต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ ในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท

๖. วินัยต่อตนเอง

มาตรา ๘๒ (๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตนเอง รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๕ (๑) การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบโดยทุจริต

มาตรา ๘๕ (๒) ละทิ้ง หรือ ทอดทิ้ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นเหตุเสียหายร้ายแรง เช่น การอยู่แหวแล้วหนีแหว ทำให้มีเหตุ

มาตรา ๘๕ (๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๘๕ (๓) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรง โทษ ปลดออก หรือ ไล่ออก เช่น เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเท็จ การทุจริตในการสอบ การเล่นเกมพนัน การเสพของมึนเมา จนไม่สามารถครองสติ

มาตรา ๘๕ (๕) การดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ ช่มแหร่ง หรือทำร้ายประชาชน ผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๕ (๖) กระทำความผิดอาญาได้รับโทษจำคุก เช่น มาแล้วซ้ำ ถูกตำรวจจับปรับสารภาพ ศาลสั่งจำคุก ๔ เดือน สารภาพลดโทษ จำคุก ๒ เดือน ต้องมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๘๕ (๗) ละเว้นหรือกระทำการอื่นใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ เป็นเหตุให้ราชการเสียหายร้ายแรง

โทษของการกระทำผิดวินัย

โทษทางวินัยของข้าราชการ มี ๕ สถาน

๑. ภาคทัณฑ์ ถือเป็นการผิดวินัยเล็กน้อย
๒. ตัดเงินเดือน ตัดเงินเดือนร้อยละ ๒ หรือ ร้อยละ ๔ ของเงินเดือน ณ วันที่มีคำสั่ง จะใช้เวลาตัดเงินเดือน ๑ - ๓ เดือนเท่านั้น หลังจากนั้นจะได้เงินเดือนเท่าเดิม
๓. ลดเงินเดือน ลดเงินเดือนร้อยละ ๒ หรือ ร้อยละ ๔ ของเงินเดือน ณ วันที่มีคำสั่ง แต่ไม่มีการกลับมาเงินเดือนเท่าเดิม ไม่มีระยะเวลา ลดแล้วลดเลย ไม่กลับมาเท่าเดิมอีก
๔. ปลดออก โทษทางวินัยร้ายแรง ยังได้รับบำเหน็จบำนาญ เสมือนผู้นั้นลาออกจากราชการ
๕. ไล่ออก โทษทางวินัยร้ายแรง ไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ

โทษทางวินัยพนักงานราชการ มี ๔ สถาน ได้แก่

ภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าตอบแทน ลดเงินค่าตอบแทน ไล่ออก

โทษทางวินัยลูกจ้างประจำ มี ๕ สถาน

ภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง ลดค่าจ้าง ปลดออก ไล่ออก

ข้าราชการที่ดี เก่ง และประสบความสำเร็จ ต้องปฏิบัติตามแนวทางการครองตน ครองคน ครองงาน ดังนี้

๑. การครองตน หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การตรงต่อเวลา รับผิดชอบหน้าที่ ที่หมั่นศึกษาหาความรู้ในการงาน ศึกษาเพิ่มเติมเพื่อต่อยอด พัฒนาบุคลิกภาพ ไม่ก่อหนี้ อยู่ในระเบียบวินัย ไม่มั่วสุม อบายมุข มีคุณธรรมจริยธรรม เมตตาธรรม

๒. การครองคน หมายถึง การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อร่วมงาน รักเคารพศรัทธาและให้ความร่วมมือกับผู้บังคับบัญชา มีคุณธรรมเมตตาธรรมกับผู้ใต้บังคับบัญชา ประสานงาน ให้บริการ สะดวก ใส่ใจ กับส่วนราชการอื่น ผู้นำชุมชนและประชาชนทั่วไป

๓. การครองงาน หมายถึง ความรับผิดชอบหน้าที่ ความรู้ความสามารถและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และปรับปรุงงาน ความภาคภูมิใจในการทำงานและผลงานเป็นที่น่าพอใจ การคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและประชาชน

หากมีพื้นฐานการครองตน ครองคน ครองงานที่ดีแล้วกระบวนการทำงานก็จะประสบผลสำเร็จ ทำให้เกิดความรัก ความศรัทธา ทั้งกับผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ส่งผลให้เกิดความสามัคคีเกิดแรงบันดาลใจ ความตั้งใจความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพถ้าหากนำเรื่องเหล่านี้ไปปรับใช้ในการทำงานก็จะทำให้งานประสบความสำเร็จได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาความรู้

ทำให้การปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลประชาชนเกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาในระบบราชการ เป็นแนวทางและวิธีปฏิบัติราชการสร้างความศรัทธาในอาชีพปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมตามความคาดหวังของประชาชนและสังคม มีความสุจริตขยันอดทนรับผิดชอบ เป็นธรรม มุ่งหวังที่จะทำงานให้บรรลุผลรู้จักร่วมการทำงานร่วมกับประชาชนอย่างเป็นมิตร